

stræffelig bekjendte, have vi ladet ligge. Regjeringens ærede Medlemmer have optaget en Del af disse Punkter, og jeg kan paa Udvalgets Flertals Begne erklære, at der ikke er noget af dem, som vi modsætte os, der er Mange, vi varmt maa understøtte; men der er ogsaa Nogle, til hvilke vi forholde os mere neutralt og koldfindigt, og overfor hvilke enhver af os forbeholder sig sin Frihed. Jeg skal forbigaa alle disse Punkter, indtil Regjeringens ærede Medlemmer selv have fremstillet deres Grunde for atter at opstille dem.

Paa Udenrigsministeriets Budget er der kun 2 Punkter, hvori Udvalget har troet at burde foreslaa det høie Thing at foretage Forandring, fordi de *Ændringer*, der ere foretagne i disse Punkter i Folkethinget, ere gjorte uden al angiven Grund. Det er to fornyede Bevillinger, hvoraf den ene er kommet til ifjor. De Forhold, som motiverede denne sidste Indsættelse den Gang, ere ikke forandrede i Aar, og den anden Bevilling er en halv Snes Aar gammel. Det er Bevillingerne B. 1. b.: Missionschefernes Bordpenge og D. 1.: Til Aviser og Bøger samt Pressen. Den første Post er nedsat i Folkethinget med 4,000 Kr., idet man har frataget Gesandten i Rom den Forøgelse af 4,000 Kr., man ifjor bevilgede ham. Jeg har alt bemærket, at de Grunde, hvorfor man ifjor bevilgede ham en Forøgelse af 4,000 Kr. ere tilstede i Aar i lige saa fuld Grad som ifjor og ville neppe forandres med det Første. Skulde Rom blive et billigere Levested, end det for Diebliffet kan siges at være, vilde der naturligvis kunne blive Spørgsmaal om at lade Forøgelsen bortfalde, men saalænge Forholdene ere uforandrede derne, maa Udvalgets Flertal finde det urigtigt at nedsette Gesandten's Bordpenge. — Med Hensyn til den anden Post synes det at fremgaa af Folkethingsudvalgets Betænkning, at man har foretaget Nedsettelsen, fordi man mente, at der ingen god Anledning var til at give Regjeringen Penge til dermed at understøtte Pressen. Jeg beder dog bemærket, at det ikke er den indenlandske Presse, til hvilken disse Penge ere bestemte, men Udlandets, for saa vidt det skulde være Regjeringen af Vigtighed i de store europæiske Blade at faae Oplysninger eller Berigtigelser indførte. Dertil tror jeg imidlertid, at de sjældent bruges; men det er nødvendigt, at Udenrigsministeriet har en ikke altsor ringe Sum at raade over til, hvad man i andre Lande kalder hemmelige Udgifter, og den Sum, der er opført i Regjeringsforlaget, og som før er bleven bevilget, er kun Halvdelen af, hvad der tidligere bevilgedes, idet Summen efter Regjeringens eget Forslag for en halv Snes Aar siden blev nedsat. Nu igjen at nedsette den er der ingen Grund til. Skal den være til nogen Nytte, maa den beholde den Størrelse, hvormed den i Regjeringsforlaget er opført. Jeg anbefaler altsaa Flertallets to *Ændringsforslag* til

det høie Thing og afventer den høitærede Udenrigsministers egen Motivering af de to af ham til samme Paragraf stillede *Ændringsforslag*.

Udenrigsministeren: (Rosenørn-Lehn): Jeg har ikke mange Ord at sige. De to Forslag, som ere stillede af Udvalgets ærede Flertal, gaa jo ud paa det Samme, som jeg selv har tilstræbt men forgjæves i det andet Thing, og jeg har derfor med stor Tilfredsstillelse set Udvalgets ærede Flertal tage disse Spørgsmaal i sin Haand. Med Hensyn til de to Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, da angaar det første jo en Bevilling af 1,200 Kr. til Konsulatet i Rom. Saalænge de samme Grunde ere til Stede, som nu i lang Tid have været til Stede for at bibeholde Konsulatet i Rom, maa jeg ogsaa ønske, at det bibeholdes. Jeg sigter herved til den Spænding, der vedvarende finder mellem Vatikanhoffet og Ovirinalhoffet, mellem det pavelige og det kongelige Hof i Rom, og som gjør det aldeles umuligt for den Embedsmand, der er akrediteret ved det ene Hof, at kunne udrette Noget som helst ved det andet. Disse Forhold ere vedvarende til Stede, og jeg maa derfor ogsaa mene, at det er ønskeligt, ja nødvendigt, at vi bibeholde Pladsen derne. Men der er en anden Betragtning, som ogsaa kan gøres gjældende ved dette Spørgsmaal, det er det Hensyn, at vi her, om jeg maa bruge dette Udtryk, have fælles Representation med vore Naboriger Sverrig og Norge. Det er et gammelt Forhold, som i en Række Aar har bestaaet. Jeg tror, at det har bestaaet til almindelig Tilfredshed. Jeg tror, at man fra svensk-norsk Side ønsker at bibeholde det, og jeg vilde meget beklage, dersom det skulde blive brudt, og dobbelt vilde jeg beklage det, dersom Aarsagen til dette Brud skulde udgaa fra dansk Side. — Det andet Forslag, nemlig det under Nr. 2 til D. 2. stillede gaar ud paa, at Summen til Udstryking, Reiser og overordentlige Missioner forøges med 10,000 Kr. Det er ogsaa et gammelt Forhold, som jeg ønsker helst at bibeholde. Der har i en Række af Aar været bevilget 20,000 Kr. paa denne Post. Jeg skal nu villig indrømme, at jeg i de sidste Aar ikke har brugt denne Sum, langt fra endog, maaske kun det Halve; men Udenrigsministeriet er ikke Herre over, naar der kan indtræde saadanne Omstændigheder, som gjør det nødvendigt at foretage en eller anden Forholdsregel, hvortil Udgiften skal afholdes af denne Konto. Da man altsaa ikke kan forudsæ disse, er det heldigt, at man for kommende Tilfælde's Skyld har en Bevilling som denne. — Jeg skal med disse faa Ord anbefale saavel de af Udvalget som de af mig stillede *Ændringsforslag*.

Ordføreren (Bloug): Det første Forslag, som den høitærede Minister har stillet til